19 Ιουνίου 2021

Ἡ Πεντηκοστή (Ἄνθιμος Ρούσσας Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης)

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη / Ορθοδοξία και Ορθοπραξία

Ἦχος πλ. δ’.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ὁ πανσόφους τοὺς ἁλιεῖς ἀναδείξας,
καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον,
καὶ δι’ αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας,
Φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Πρέπει νὰ εὐλογῆσαι καὶ νὰ ὑμνῆσαι, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ καὶ Θεέ μας, σὺ ὁ ὁποῖος ἔκαμες τόσο σοφοὺς καὶ φωτισμένους δασκάλους, τοὺς ἁπλοϊκοὺς ψαράδες τῆς Γαλιλαίας, ἀφοῦ ἔστειλες σ\' αὐτοὺς τὸ Πανάγιό σου Πνεῦμα• καὶ χρησιμοποιῶντας κατόπιν αὐτοὺς σὰν κήρυκας καὶ ἀποστόλους σου προσείλκυσες στὸ Εὐαγγέλιο τόν κόσμο ὁλόκληρο• γι\' αὐτὸ σὲ σένα, φιλάνθρωπε Κύριε, ἀνήκει ἡ δόξα.

Η μεγάλη ὑπόσχεσι τοῦ Κυρίου δὲν ἐβράδυνε νὰ ἐκπληρωθῆ. Ἦταν ἡ μεγάλη ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς. Οἱ μαθηταὶ τοῦ Κυρίου δὲν εἶχαν ἀκόμη συνέλθει ἀπὸ τὴν δοκιμασία τῆς ἀπουσίας του. Συγκεντρωμένοι καὶ σιωπηλοὶ κάθονται στὸ ὑπερῷον. Ὑπάρχει πάντως μέσα στὸ βάθος τῆς ψυχῆς τους κάποια κρυφὴ προσδοκία, κάποια ἀναμονή, κάποια γλυκειὰ ἐλπίδα. Κανένας δὲν μιλάει. Ἔμψυχα ἀδειανὰ δοχεῖα οἱ καρδιές τους περιμένουν τὴν ὥρα ποὺ θὰ πληρωθοῦν ἀπὸ τὴν οὐράνια βροχὴ τῆς θείας σοφίας καὶ ἀγάπης. Χέρσοι τόποι ποὺ θὰ πέση στὰ βάθη τους ζωογόνος βροχή, γιὰ νὰ φυτρώση ὁ σπόρος καὶ νὰ πρασινίση κάθε σπιθαμή, καὶ νὰ σχηματίση ὡραίους χλοερούς κυματισμούς, ἀπὸ τὴν ἰδία δροσοβόλο αὔρα, μέχρις ὅτου γίνη καρπὸς ὥριμος καὶ μεστός, ἕτοιμος νὰ τροφοδοτήση τὸν οὐρανόν.

Ψυχὲς ἀποστολικές, νέοι καὶ ἡλικιωμένοι ἄνθρωποι, σὲ ὥρα ἀναμονῆς• ὁ νεανικὸς

παλμὸς καὶ ἡ ὥριμη σωφροσύνη ἀδρανοῦν ἀκόμη. Ὢ ὧρες γλυκειᾶς προσμονῆς καὶ θείου μεγαλείου! Φόβος καὶ σιωπή. Ἄπνοια καὶ περισυλλογή. «Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὐ ἦσαν καθήμενοι». (Πράξ. γ\', 7).

Οὐράνιος, ἀκατάληπτος καὶ ἀπροσμέτρητος καταιγισμὸς ἀπὸ ἱερὴ φωτιά. Στιγμὲς αἰώνιες καὶ μοναδικὲς στὴν ἱστορία τοῦ κόσμου. Πυρωμένες φλόγες σὲ σχῆμα φωτεινῶν γλωσσῶν προσδιαγράφουν τὴν πνευματικὴ πορεία τοῦ κόσμου, διαμοιράζονται στοὺς ἐκπλήκτους ἱεροὺς ἄνδρας καὶ ἀναστρέφουν καὶ μεταστρέφουν ὁλόκληρον τὸν ρυθμὸ τοῦ ἐσωτερικοῦ τους κόσμου.

Ἡ ψυχή τους ὡραιοποιεῖται. Τὸ πνεῦμα ἀναπτερώνεται. Ἡ συνείδησι φωτίζεται. Ἡ γνῶσι ἁπλώνεται. Τὸ σῶμα ἐνισχύεται. Τὸ φρόνημα ἀνανεώνεται. Ὁ φόβος διαλύεται. Ὁ θεῖος ζῆλος κορυφώνεται. Ἀνοίγεται διάπλατα ἡ διάνοιά τους σὲ νέους κόσμους σοφίας καὶ γνώσεως καὶ οἱ ἁλιεῖς γίνονται θεολόγοι σοφοί. Ἀνοίγουν τὸ στόμα τους διὰ νὰ μιλήσουν καὶ ἡ γλῶσσα τους συνθέτει νέους φθόγγους, νέες λέξεις. Πάρθοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἐλαμῖται καὶ τόσοι ἄλλοι ἄκουαν κατάπληκτοι τοὺς ἀποστόλους νὰ μιλοῦν τὴν δική τους γλῶσσα. Ἦταν τὸ προανάκρουσμα τῆς εὐαγγελικῆς ἐπαγγελίας εἰς «πάντα τὰ ἔθνη». Τὸ μέγα καὶ ἀνυπέρβλητο θαῦμα εἶχε γίνει.

Ὁ Παράκλητος, τὸ Πανάγιο καὶ Θεῖο Πνεῦμα, τὸ τρίτο πρόσωπο τῆς Ἁγίας καὶ ὑπερυμνήτου Τριάδος εἶχε ἔλθει σύμφωνα μὲ τὴν ὑπόσχεσι τοῦ Κυρίου.

Ἡ Ἐκκλησία εἶχε πλέον ἱδρυθῆ γιὰ νὰ συνεχίζεται ἀπ\' αὐτὴ καὶ ἐντὸς αὐτῆς ἡ ἀπολύτρωσι τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Κεφαλὴ καὶ ἀκρογωνιαῖος λίθος της ὁ Χριστός, πρῶτοι λίθοι οἰκοδομῆς οἱ ἔνδοξοι Ἀπόστολοι. Εὐλογημένα παιδιὰ τοῦ Θεοῦ, ὅλοι ἐμεῖς.

Πηγή: agiazoni.gr